

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 80/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E. S., bytom Maďarská republika, ktorou namietala porušenie jej základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 18/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. S. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. marca 2006 doručená sťažnosť E. S. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 18/00.

Zo sťažnosti okrem iného vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou konania v dedičskej veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 21 D 1141/98, pričom dedičské konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené „z dôvodu prebiehajúceho konania o žalobe o určenie otcovstva, ktoré konanie je vedené pred OS Bratislava IV pod č. k. 11 C 18/00 a od ktorého konania závisí rozhodnutie vo vyššie citovanej dedičskej veci“.

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla: „Ja sťažovateľka preto žiadam, aby Ústavný súd prijal túto sťažnosť na konanie, aj keď ja nie som účastníčkou v tomto konaní, ale som poškodená v mojich právach (podotýkam, že majetok, ktorý je predmetom dedičstva, je doposiaľ neusporiadaný a chátra), nakoľko od rozhodnutia v tejto veci (č. k. 11 C 18/00) závisí rozhodnutie v dedičskej veci (č. k. 21 D 1148/98) (správne má byť č. k. 21 D 1141/98, pozn.) ...“

V závere sťažnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd konštatoval, že v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 11 C 18/00 došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a aby jej bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo (...) prejednaná (...) súdom (...)“.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takého nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd zo sťažnosti a k nej pripojených príloh zistil, že sťažovateľka nie je účastníčkou napadnutého konania, ktorého sa týka námietka porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na túto skutočnosť poukázala napokon samotná sťažovateľka vo svojej sťažnosti.

Článok 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy poskytujú ochranu pred porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (v primeranej lehote) v konaní pred súdom len jeho účastníkovi, pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (II. ÚS 10/01, I. ÚS 55/02). Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K rozhodnutiu o odmietnutí sťažnosti je potrebné ešte poznamenať, že ak by aj sťažovateľka bola účastníčkou napadnutého konania, sťažnosť by musela byť odmietnutá vzhľadom na skutočnosť, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 18/00 bolo

právoplatne skončené rozsudkom z 26. októbra 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 17. januára 2006.

Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj právny názor (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04, IV. ÚS 102/05), že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006